

Karpe Diem "Kampen Mot Klokka"

Visit "[Kampen Mot Klokka](#)" on MotoLyrics.com

Jeg forsov meg. Tar en kjapp dusj og kler på meg.
Plukker en vond morgen ut av kjøleskapet; det blir
frokost eller lunsj.
Jeg smiler ned trappene. Hun står ved
inngangen, som alltid.
Hun ser på meg. Jeg ser på henne. Hun ser skuffa ut.
- Klokka er 2, sier hun. - Hold kjeft, sier jeg.
Jeg går mot bussen. Dama følger etter meg.
Jeg går inn bak og bytter CD før jeg setter meg.
Headsetet på, Nick Drake med Time has told me. Hun
setter seg på sete ved siden av og smiler høflig.
Jeg stopper låta, snur meg kjapt mot hun.
Ansiktet er slitent, øyelokka sort hud. - Hvem er du?
Hva vil du? Skal du si no eller? Hun holder kjeft,
vindusruta ut er kinoen hennes.
Jeg ser på klokka mi. Hun ser på meg og jeg blir
stressa, men følger meg samtidig plutselig feig.
- Hei Carpe Diem, sier hun. - Jeg veit hva du vil, så
utnytt meg og bruk meg; det er for deg jeg er til.

Jeg ser på klokka mi og følger som faen - er både
redd og har fått dærlig tid. Hun stopper opp.
Jeg stopper opp og tida står stille i 10 sek, tar tak i
hun, men dama var'ke så villig.
Og plutselig er det jeg som følger etter dama. Dama
følger fra meg, jeg blir fra meg, svett og kvalm. Og
hva nå?
Glipper fotfeste, men jeg er vant til å stå på meg. Hun
stopper opp.
Jeg ser på hun, og det er da det står meg. Hun ser
på meg.
Jeg ser på klokka. - Er du... Vent, ikke gå! Jeg har
hørt om deg, men hvorfor er du alltid dærlig når du
møter meg? - Det er din feil, sier hun.
Gidd å grip livet, og du kan få meg god og jeg kan
bli på din sie. Hun lener seg fram, og speiler seg i
klokka mi.
Løfter meg og støtter meg og tar meg med til klokka
si. Og jeg skjønner godt hvorfor hun må være inne.
Ute kan hun ikke lege alle sår mine.

